

18. Опис бізнесу

Зміни в організаційній структурі відповідно до попередніх звітних періодів

Оскільки в 2018 році ПАТ "Одеська ТЕЦ" знаходилась в стані ліквідації, то на підприємстві згідно ухвали Господарського суду було звільнено всіх працівників. Єдиним розпорядником майна призначено ліквідатора Афоніна Д.О. На виконання ухвали суду в продовження технологічного циклу між ПАТ "Одеська ТЕЦ" і ТОВ "Теплотраса-Інвест" був укладений договір про комплекс заходів на збереження майна з залученням працівників ТОВ "Теплотраса-Інвест". Також для виконання окремих доручень ліквідатора були залучені працівники на договорах цивільно-правового характеру.

Інформація про чисельність працівників

Залучені працівники по договорах цивільно-правового характеру - 9 чол., внески з сум винагород яких перераховувались вчасно і в повному обсязі в контролюючі органи.

Інформація про належність емітента до будь-яких об'єднань підприємств

Емітент не належить до будь-яких об'єднань підприємств.

Інформація про спільну діяльність, яку емітент проводить з іншими організаціями, підприємствами, установами

Емітент не проводить спільну діяльність з іншими організаціями, підприємствами, установами.

Пропозиції щодо реорганізації з боку третіх осіб

Пропозиції щодо реорганізації з боку третіх осіб відсутні.

Опис обраної облікової політики

Визнання виручки

Виручка визнається у тому разі, якщо отримання економічних вигід Підприємством оцінюється як імовірне, і якщо виручка може бути надійно оцінена. Виручка оцінюється за справедливою вартістю отриманої винагороди, за вирахуванням знижок, вирахувань, а також податків або мит із продажу. Підприємство аналізує укладені договори, що передбачають отримання виручки, відповідно до певних критеріїв з метою визначення того, чи виступає воно як принципал або як агент. Підприємство дійшло висновку, що воно виступає як принципал за всіма такими договорами. Для визнання виручки також враховується виконання таких критеріїв:

Дохід від надання послуг

Дохід визнається в момент надання послуги за умови, що сума доходу може бути достовірно визначена.

Дохід від реалізації активів

Дохід визнається за умови, що сума доходу може бути достовірно визначена, а також коли значні ризики та вигоди, пов'язані з правом власності на актив, перешли до покупця (зазвичай, на момент їх поставки).

Процентний дохід

За всіма фінансовими інструментами, оцінюваними за амортизованою вартістю, і процентними фінансовими активами, класифікованими як наявні для продажу, процентний дохід або витрати визнаються з використанням методу ефективної процентної ставки, що точно дисконтує очікувані майбутні виплати або надходження грошових коштів протягом очікуваного строку використання фінансового інструменту або, якщо це доречно, менш тривалого періоду до чистої балансової вартості фінансового активу або зобов'язання. Процентний дохід включається до складу фінансового доходу у звіті про сукупні прибутки та збитки.

Податки

Податок на додану вартість

Доходи, витрати, активи та аванси визнаються за вирахуванням суми податку на додану вартість (ПДВ), крім таких випадків:

- ПДВ, що виникає при придбанні активів чи послуг, не відшкодовується податковим органом; в такому разі ПДВ визнається як частина витрат на придбання активу або частина витратної статті, залежно від обставин;
 - Дебіторська і кредиторська заборгованість відображається з урахуванням суми ПДВ (крім сум заборгованості у вигляді отриманих та виданих передплат).
- Чиста сума податку на додану вартість, що відшкодовується податковим органом або сплачується йому, включається до дебіторської або кредиторської заборгованості, відображеної у звіті про фінансовий стан.
- ##### Поточний податок на прибуток
- Нарахування поточного податку на прибуток здійснюється згідно з українським податковим законодавством на основі оподатковуваного доходу за вирахуванням витрат, що можуть відноситися у

його зменшення, згідно даних, відображених у податкових деклараціях. В 2018 році ставка податку на прибуток підприємств складає 18%. Поточні податкові зобов'язання та активи за поточний і попередній періоди, оцінюються в сумі, що належить до сплати податковим органам або підлягає відшкодуванню податковими органами.

Згідно з Податковим кодексом України, прийнятим у грудні 2010 року та чинним з початку 2011 року, а в частині застосування нових правил оподаткування операцій податком на прибуток підприємств - з квітня 2011 року, відбувається зближення методів ведення бухгалтерського та податкового обліку. З 2016 року змінено порядок обчислення витрат та доходів для оподаткування податком на прибуток, що значно зблизило податковий облік з бухгалтерським.

На кожен дату складання звітності керівництво враховує вплив змін у чинному податковому законодавстві на порядок визначення сум поточного та відстроченого податку на прибуток.

Відстрочений податок на прибуток

Відстрочений податок на прибуток нараховується за методом зобов'язань станом на дату складання звітності по всіх тимчасових різницях між податковою базою активів і зобов'язань та їх балансовою вартістю, визначеною для цілей складання фінансової звітності.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються по всіх оподатковуваних тимчасових різницях, за винятком:

- ситуацій, коли відстрочене податкове зобов'язання виникає від первісного визнання гудвілу, активу чи зобов'язання в господарській операції, яка не є об'єднанням компаній, та під час здійснення операції не впливає ні на обліковий, ні на оподатковуваний прибуток або збиток; та
- щодо оподатковуваних тимчасових різниць, пов'язаних з інвестиціями в дочірні, асоційовані підприємства та спільну діяльність, коли час сторнування тимчасової різниці контролюється Підприємством та існує ймовірність, що тимчасова різниця не буде сторнована в найближчому майбутньому.

Відстрочені податкові активи визнаються щодо всіх тимчасових податкових різниць, що підлягають вирахуванню та невикористаних податкових активів і невикористаних податкових збитків, перенесених на наступні періоди, якщо ймовірно отримання майбутнього оподаткованого прибутку, який дозволить використати неоподатковувані тимчасові різниці, а також перенесені на наступні періоди невикористані податкові збитки, за винятком наступних ситуацій:

- коли відстрочений податковий актив, пов'язаний з тимчасовими різницями, що підлягають вирахуванню, виникає від первісного визнання активу чи зобов'язання в господарській операції, що не є об'єднанням компаній, та під час здійснення операції не впливає ні на обліковий, ні на оподатковуваний прибуток (податковий збиток); і
- щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають вирахуванню, пов'язаних з інвестиціями в дочірні, асоційовані підприємства та спільну діяльність, у випадку, коли існує ймовірність, що тимчасова різниця буде сторнована в найближчому майбутньому, і буде отриманий оподатковуваний прибуток, до якого можна застосувати тимчасову різницю.

На кожен дату складання звітності Підприємство переглядає облікову вартість відстрочених податкових активів і зменшує її, якщо більше не існує ймовірності одержання достатнього оподаткованого прибутку, що дозволив би реалізувати суму такого відстроченого податкового активу.

Не визнані раніше відстрочені податкові активи переоцінюються Підприємством на кожен дату складання звітності і визнаються лише тоді, коли виникає ймовірність одержання в майбутньому оподаткованого прибутку, що дозволить реалізувати відстрочений податковий актив.

Відстрочені податкові активи та зобов'язання визначаються за податковими ставками (та податковими законами), застосування яких очікується у періоді, в якому очікується реалізація активу чи погашення зобов'язання, на основі діючих або оголошених на дату складання звітності ставок оподаткування і положень податкового законодавства.

Відстрочений податок на прибуток, що стосується операцій, які обліковуються не у звіті про прибутки та збитки, обліковується відповідним чином: відстрочений податок на прибуток, пов'язаний із статтями, які відображаються безпосередньо у складі капіталу, також наводиться у складі цих статей капіталу.

Відстрочені податкові активи та відстрочені податкові зобов'язання підлягають взаємозаліку за умови наявності повного юридичного права зарахувати поточні податкові активи в рахунок поточних податкових зобов'язань, а також якщо відстрочені податкові активи та зобов'язання стосуються одного суб'єкта оподаткування та одного податкового органу.

Виплати персоналу

Державна пенсійна програма

Підприємство сплачує поточні внески за державною пенсійною програмою для своїх працівників згідно із ставками, що діяли протягом звітного періоду, та які застосовуються до фонду оплати праці. У звіті про прибутки та збитки витрати, пов'язані з такими внесками, визнаються в тому ж періоді, що й відповідна

сума заробітної плати.

Інші витрати

Підприємство несе також інші витрати на персонал, які не пов'язані безпосередньо з оплатою праці, в основному являють собою безумовні витрати, мають періодичний або разовий характер та, відповідно, відносяться до певного виду витрат (переважно, собівартості та інших операційних витрат).

Фінансові інструменти - первісне визнання і подальша оцінка

Фінансові активи. Первісне визнання та оцінка

Згідно з МСБО 39 фінансові активи класифікуються відповідно як фінансові активи за справедливою вартістю з відображенням переоцінки у прибутку або збитку; позики та дебіторська заборгованість; інвестиції, утримувані до погашення, або інвестиції, наявні для продажу; похідні інструменти, призначені для хеджування, при ефективному хеджуванні. Підприємство визначає класифікацію його фінансових активів при первісному визнанні.

При первісному визнанні фінансові активи оцінюються за справедливою вартістю плюс (у випадку, якщо інвестиції не класифікуються як фінансові активи за справедливою вартістю з відображенням переоцінки у прибутку або збитку) витрати, безпосередньо пов'язані із здійсненням операції.

Всі звичайні операції з придбання й продажу фінансових активів, умови яких вимагають передачі активів у строки, встановлені законодавством або прийняті на відповідному ринку, відображаються на дату операції, тобто на дату, коли Підприємство бере на себе зобов'язання з придбання активу.

Фінансові активи Підприємства включають грошові кошти та депозити, дебіторську та іншу заборгованість (у т.ч. передоплати видані). На 31 грудня 2018 та 2017 років жоден з фінансових активів не було віднесено до категорії фінансових активів, оцінюваних за справедливою вартістю з відображенням переоцінки у прибутку або збитку, інвестицій, утримуваних до погашення, або похідних інструментів, призначених для хеджування при ефективному хеджуванні.

Подальша оцінка

Подальша оцінка фінансових активів залежить від їх класифікації у такий спосіб:

Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість являє собою непохідні фінансові активи з установленими або обумовленими виплатами, які не котируються на активному ринку. Після первісного визнання такі фінансові активи оцінюються за амортизованою вартістю, визначеною з використанням методу ефективної процентної ставки, за вирахуванням збитків від знецінення. Амортизована вартість розраховується з урахуванням дисконтів або премій при придбанні, а також комісійних або витрат, які є невід'ємною частиною ефективної процентної ставки.

Амортизація на основі використання ефективної процентної ставки включається до складу доходів від фінансування у звіті про прибутки або збитки. Витрати, обумовлені знеціненням, визнаються у звіті про прибутки та збитки у складі витрат із інших операційних витрат.

Знецінення фінансових активів

На кожному звітну дату Підприємство оцінює наявність об'єктивних ознак знецінення фінансового активу або групи фінансових активів. Фінансовий актив або група фінансових активів вважаються знеціненими тоді і тільки тоді, коли існує об'єктивна ознака знецінення в результаті однієї або більше подій, що відбулися після первісного визнання активу (настання "випадку понесення збитку"), які мали вплив на очікувані майбутні грошові потоки за фінансовим активом або групою фінансових активів, що піддається надійній оцінці. Ознаки знецінення можуть включати зазначення того, що боржник або група боржників зазнають істотних фінансових труднощів, не можуть обслуговувати свою заборгованість або несправно здійснюють виплату процентів або основної суми заборгованості, а також імовірність того, що з ними буде проведена процедура банкрутства або іншої фінансової реорганізації. Крім цього, до таких ознак відносяться спостережувані дані, що вказують на ймовірність зниження очікуваних майбутніх грошових потоків за фінансовим інструментом та піддаються оцінці, зокрема, зміна обсягів простроченої заборгованості або економічних умов, що знаходяться у певному взаємозв'язку з відмовами від виконання зобов'язань з виплати боргів.

Фінансові зобов'язання. Первісне визнання та оцінка

Фінансові зобов'язання, що перебувають у сфері дії МСФЗ 39, класифікуються відповідно як фінансові зобов'язання, переоцінювані за справедливою вартістю через прибуток або збиток, кредити і позики, або похідні інструменти, визначені як інструменти хеджування при ефективному хеджуванні. Підприємство класифікує свої фінансові зобов'язання при їх первісному визнанні.

Фінансові зобов'язання спочатку визнаються за справедливою вартістю, зменшеною у випадку позик і кредитів на витрати, безпосередньо пов'язані з їх отриманням згідно з угодою.

Фінансові зобов'язання Підприємства включають торгову та іншу кредиторську заборгованість, а також інші довгострокові зобов'язання.

Подальша оцінка

Після первісного визнання торгова та інша кредиторська заборгованість з визначеним строком погашення оцінюється за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної процентної ставки. Торгова та інша кредиторська заборгованість без визначеного строку погашення оцінюється за собівартістю.

Після первісного визнання інші довгострокові зобов'язання оцінюються за амортизованою вартістю з використанням методу ефективної процентної ставки. Доходи і витрати за такими фінансовими зобов'язаннями визнаються у звіті про прибутки та збитки при припиненні їх визнання, а також по мірі нарахування амортизації з використанням ефективної процентної ставки.

Амортизована вартість розраховується з урахуванням дисконтів або премій при придбанні, а також комісійних або витрат, які є невід'ємною частиною ефективної процентної ставки. Амортизація ефективної процентної ставки включається до складу фінансових витрат у звіті про прибутки або збитки.

Припинення визнання

Визнання фінансового зобов'язання у звіті про фінансовий стан припиняється, якщо зобов'язання погашене, анульоване або строк його дії минув.

Якщо наявне фінансове зобов'язання замінюється іншим зобов'язанням перед тим самим кредитором на суттєво відмінних умовах або якщо умови наявного зобов'язання значно змінені, така заміна або зміни обліковуються як припинення визнання первісного зобов'язання і початок визнання нового зобов'язання, а різниця в їх обліковій вартості визнається у звіті про прибутки та збитки.

Згортання фінансових інструментів

Згортання фінансових активів і фінансових зобов'язань з відображенням підсумку в звіті про фінансовий стан здійснюється тільки за наявності юридично закріпленого права провести згортання визнаних сум та наміру здійснити розрахунок на нетто-основі або реалізувати актив одночасно з погашенням зобов'язання.

Справедлива вартість фінансових інструментів

Справедлива вартість фінансових інструментів, торгівля якими здійснюється на активних ринках, на кожну звітну дату визначається, виходячи з ринкових котирувань або котирувань дилерів (котирування на купівлю для довгих позицій і котирування на продаж для коротких позицій), без вирахування витрат за угодою.

Для фінансових інструментів, торгівля якими не здійснюється на активному ринку, справедлива вартість визначається шляхом застосування відповідних методик оцінки. Такі методики можуть включати використання цін нещодавно проведених на комерційній основі операцій, використання поточної справедливої вартості аналогічних інструментів, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі оцінки.

Основні засоби

Після первинного визнання за собівартістю Підприємство і в подальшому використовує модель собівартості та відображає об'єкти основних засобів за його собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Основні засоби амортизуються прямолінійним методом протягом очікуваного періоду корисного використання, та оцінюються на предмет втрати корисності при наявності ознак такої втрати корисності.

Об'єкт основних засобів знімається з обліку після його вибуття або коли одержання економічних вигод від його подальшого використання або вибуття не очікується. Прибутки або збитки, що виникають у зв'язку із зняттям активу з обліку (розраховані як різниця між чистими надходженнями від вибуття активу і його обліковою вартістю) включаються до звіту про прибутки і збитки за рік, у якому актив був знятий з обліку.

Ліквідаційна вартість, строки корисного використання і методи нарахування амортизації необоротних активів аналізуються наприкінці кожного звітного року і, при необхідності, коригуються.

Незавершене будівництво являє собою основні засоби на стадії будівництва та обліковується по собівартості. Його облікова вартість складається з вартості матеріалів, обладнання та інших видів активів, робіт та послуг на різних стадіях будівництва та інших заходів, що проводяться до моменту введення об'єктів у експлуатацію. Незавершене будівництво не амортизується доти, доки відповідний актив не буде придатний і введений в експлуатацію.

Інвестиційна нерухомість

Нерухомість визнається інвестиційною тільки в тому разі, якщо частина, зайнята власником складає менше 20%. Інвестиційна нерухомість після визнання обліковується за собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація.

Оренда

Визначення того, чи є операція орендою або чи містить вона ознаки оренди, відбувається на базі аналізу змісту операції на дату виникнення відносин оренди. При цьому необхідно встановити, чи залежить виконання угоди від використання конкретного активу або групи активів, а також чи переходить право розпорядження активом у процесі його використання в результаті такої операції.

Фінансова оренда (лізинг), за якою до Підприємства переходять практично усі ризики і вигоди, пов'язані з

володінням орендованим активом, капіталізується на дату початку строку дії оренди у сумі справедливої вартості орендованого майна, або, якщо ця сума менше, - у сумі дисконтованої вартості мінімальних орендних платежів.

Орендні платежі розподіляються між вартістю фінансування та зменшенням зобов'язань з оренди таким чином, щоб досягнути фіксованої ставки процента на непогашену суму зобов'язань. Вартість фінансування відображається безпосередньо у звіті про прибутки та збитки.

Платежі за операційною орендою визнаються як витрати у звіті про сукупні прибутки та збитки прямолінійним методом протягом усього строку оренди.

Нематеріальні активи

Нематеріальні активи первісно визнаються за собівартістю на час придбання. Після первісного визнання за собівартістю, придбані нематеріальні активи відображаються за первісною вартістю за вирахуванням накопиченого зносу та збитків від зменшення корисності. Нематеріальні активи амортизуються прямолінійним методом протягом очікуваного періоду корисного використання, та оцінюються на предмет втрати корисності при наявності ознак такої втрати корисності.

Запаси

Запаси оцінюються за меншою з двох величин: собівартістю або чистою вартістю реалізації.

Чиста вартість реалізації являє собою оціночну ціну реалізації в ході звичайної господарської діяльності за вирахуванням будь-яких очікуваних майбутніх витрат, пов'язаних з доведенням активу до готовності, та витрат на його реалізацію.

Підприємство визначає собівартість запасів за методом ідентифікованої собівартості. Транспортно-заготівельні витрати безпосередньо включаються до складу собівартості придбаних запасів.

Зменшення корисності нефінансових активів

Станом на кожен дату складання звітності Підприємство визначає ознаки можливого зменшення корисності активу. Якщо такі ознаки існують, або якщо необхідно виконати щорічне тестування активу на зменшення корисності, виконується оцінка вартості очікуваного відшкодування активу.

Вартість очікуваного відшкодування активу визначається як більша з наступних величин: справедлива вартість активу або одиниці, що генерує грошові потоки, за вирахуванням витрат на реалізацію, та вартості використання активу. Вартість очікуваного відшкодування активу визначається для окремого активу, крім випадків коли актив не генерує потоки грошових коштів, які, в основному, незалежні від потоків, що генеруються іншими активами або групами активів.

Якщо балансова вартість активу перевищує його вартість очікуваного відшкодування, актив вважається знеціненим та списується до вартості очікуваного відшкодування.

При оцінці вартості використання майбутні грошові потоки дисконтуються за ставкою дисконтування до оподаткування, яка відображає поточну ринкову оцінку вартості грошей у часі та ризики, властиві активу.

При визначенні справедливої вартості за вирахуванням витрат на реалізацію застосовується відповідна методика оцінки. Ці розрахунки підтверджуються оціночними коефіцієнтами або іншими доступними індикаторами справедливої вартості. Збитки від зменшення корисності активів визнаються в окремому рядку у звіті про прибутки та збитки за винятком раніше дооцінених активів, дооцінка яких визнавалась у складі іншого сукупного доходу. В цьому випадку збитки від зменшення корисності також визнаються у складі іншого сукупного доходу в межах суми попередньої дооцінки.

На кожен звітну дату Підприємство визначає ознаки того, чи раніше визнані збитки від зменшення корисності активу, за виключенням гудвілу, зникли або зменшились. Якщо така ознака є, то розраховується відшкодовувана сума активу чи одиниці, що генерує грошові потоки. Раніше визнані збитки від зменшення корисності сторнуються тільки в тому разі, якщо відбулись зміни в оцінках, які використовувались для визначення суми відшкодування активу, після останнього визнання збитку від зменшення його корисності. У вказаному випадку балансова вартість активу збільшується до його відшкодовуваної суми. Отримана сума не може перевищувати облікову вартість (за вирахуванням амортизації), за якою даний актив визнавався б у разі, якщо у попередні роки не був би визнаний збиток від зменшення його корисності. Таке відновлення вартості визнається у звіті про прибутки та збитки, за виключенням випадків, коли актив враховується за переоціненою вартістю. В останньому випадку відновлення вартості враховується як приріст вартості від переоцінки.

Передплати видані

Передплати видані відображаються за вартістю, зазначеною у рахунках, за вирахуванням суми податку на додану вартість. Резерв зменшення корисності нараховується у випадку, коли існують об'єктивні свідчення того, що Підприємство не отримає активів чи послуг в повному обсязі згідно з умовами виданих передплат, та очікується погашення заборгованості грошовими коштами. Сума резерву розраховується як різниця між обліковою вартістю та вартістю, що може бути відшкодована. Збитки від зменшення корисності визнаються у звіті про сукупні прибутки та збитки у складі інших операційних витрат.

Грошові кошти та депозити

Грошові кошти та депозити, представлені в звіті про фінансовий стан, складаються з грошових коштів на банківському рахунку, готівки в касі та банківських депозитів з договірним терміном погашення.

Забезпечення

Забезпечення визнається тоді, коли Підприємство має теперішнє юридичне або конструктивне зобов'язання внаслідок минулих подій, та існує імовірність того, що погашення зобов'язання потребуватиме вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди, і сума зобов'язання може бути достовірно оцінена. Якщо Підприємство очікує, що забезпечення повністю або частково буде відшкодоване, наприклад, внаслідок дії угоди про страхування, відшкодування визнається як окремий актив, але лише тоді, коли отримання компенсації фактично визначене. Витрати, що відносяться до нарахування резерву, відображаються у звіті про сукупні прибутки та збитки за вирахуванням відшкодування.

У випадку, коли вплив зміни вартості грошей у часі є суттєвим, сума забезпечення визначається шляхом дисконтування прогнозованих потоків грошових коштів, із застосуванням ставки дисконту до оподаткування, що відображає поточні ринкові оцінки вартості грошей у часі, а також, за їх наявності, ризики, пов'язані з певним зобов'язанням. При застосуванні дисконтування, збільшення суми забезпечення, що відображає плин часу, визнається як фінансові витрати.

Потенційні активи та зобов'язання

Потенційні активи не відображаються у фінансовій звітності, проте розкриваються у примітках до фінансової звітності (у випадку, коли приток ресурсів, що містять економічні вигоди, є вірогідним). Потенційні зобов'язання не відображаються у фінансовій звітності, проте розкриваються у примітках до фінансової звітності (у випадку, коли відтік ресурсів, що містять економічні вигоди, є вірогідним, та суми таких потоків можуть бути достовірно визначені). Інформація про потенційні зобов'язання звичайно розкривається у звітності, за винятком випадків, коли можливість відтоку ресурсів, що містять економічні вигоди, є маловірогідною.

2.Прийняття нових та переглянутих стандартів

Керівництво Компанії не прийняло такі МСФЗ і Тлумачення КТМФЗ, які вже опубліковані, але ще не набули чинності:

- МСФЗ (IFRS) 2 "Платіж на основі акцій" - "Класифікація та оцінка" - набирає чинності для річних періодів, які починаються 1 січня 2018 року;
- МСФЗ (IFRS) 4 "Страхові контракти" - Застосування МСФЗ 9 з МСФЗ 4 - набирає чинності для річних періодів, які починаються 1 січня 2018 року;
- МСФЗ (IFRS) 9 "Фінансові інструменти - класифікація та оцінка" - набирає чинності для річних періодів, які починаються 1 січня 2018 року;
- МСФЗ 9 "Фінансові інструменти" - передплата з негативною компенсацією - застосовується ретроспективно для фінансових років, що починаються 1 січня 2019 року або після цієї дати;
- МСФЗ (IFRS) 15 "Виручка за контрактами з клієнтами" - набирає чинності для річних періодів, які починаються 1 січня 2018 року;
- МСБО (IAS) 40 "Інвестиційна нерухомість" - Зміна статусу інвестиційної нерухомості - набирає чинності для річних періодів, які починаються 1 січня 2018 року;
- МСФЗ (IFRS) 16 "Оренда" - набирає чинності для річних періодів, які починаються 1 січня 2019 року;
- МСФЗ (IFRS) 10 "Консолідована фінансова звітність", МСБО (IAS) 28 "Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства - продаж або внесення активів між інвестором та його асоційованою компанією або спільним підприємством" - набрання чинності відкладено на невизначений термін;
- МСФЗ (IFRS) 17 "Страхові контракти" - набирає чинності для річних періодів, які починаються 1 січня 2021 року;
- КТМФЗ (IFRIC) 22 "Операції в іноземній валюті та попередня оплата";
- КТМФЗ (IFRIC) 23 "Невизначеність щодо правил обчислення податку на прибуток";
- Цикл щорічних змін МСФЗ 2014-2016 років - набирає чинності для річних періодів, які починаються 1 січня року;
- Цикл щорічних змін МСФЗ 2015-2017 років - набирає чинності для річних періодів, які починаються 1 січня року.

МСФЗ(IFRS) 2 "Платіжна основі акцій" - "Класифікація та оцінка"

Поправки роз'яснюють підходи до обліку певних операцій з оплати на основі акцій, зокрема наступних: вплив умов, пов'язаних і не пов'язаних з придбанням права на оцінку операцій, платіж за якими здійснюється на основі акцій з використанням грошових коштів; платежі на основі акцій з можливістю погашення на нетто-основі для цілей утримання податкових зобов'язань;

зміни в умовах на отримання платежів на основі акцій, які змінюють класифікацію такої операції з операції, платіж за якою здійснюється на основі акцій з використанням грошових коштів, на операцію, платіж за якою здійснюється на основі акцій з використанням інструментів власного капіталу.

Компанія вважає, що змінений стандарт не вплине на розкриття у фінансовій звітності.

МСФЗ (IFRS) 4 "Страхові контракти" - Застосування МСФЗ 9 з МСФЗ 4

Зміни в застосуванні МСФЗ 9 "Фінансові інструменти" з МСФЗ 4 "Страхові контракти" надають два підходи до обліку фінансових активів для підприємств, що випускають договори страхування відповідно до МСФЗ 4:

підхід, згідно з яким підприємству дозволяється рекласифікувати з прибутку або збитку до складу іншого сукупного доходу частину доходів або витрат, пов'язаних з такими активами - сумісний підхід; тимчасове необов'язкове звільнення від застосування МСФЗ 9 для підприємств, основним видом діяльності яких є видача контрактів по МСФЗ 4 - відкладений підхід.

Застосування обох підходів не є обов'язковим, і підприємству дозволяється припинити їх застосування перед застосуванням нового стандарту за договорами страхування.

Сумісний підхід дозволяє підприємству виключити з прибутку або збитків і визнати в іншому сукупному прибутку різницю між сумами, які були б визнані в прибутку чи збитку відповідно до МСФЗ 9, а також сумами, які визнані в якості доходу відповідно до МСБО 39: визнання і оцінка проводиться за умови, що підприємство формує і враховує контракти страхування по МСФЗ 4 і застосовує МСФЗ 9 у поєднанні з МСФЗ 4, а також класифікує фінансові активи за справедливою вартістю через прибуток і збиток за МСФЗ 9, якщо попередньо такі активи були класифіковані за справедливою вартістю або як призначені для продажу, відповідно до МСБО 39. Відкладений підхід дозволяє застосовувати МСБО 39, а не МСФЗ 9 для звітних періодів, що починаються до 1 січня 2021, якщо раніше жодна з версій МСФЗ 9 не застосовувалася і основною діяльністю компанії є страхова діяльність відповідно до МСФЗ 4. Компанія визначає, чи є страхова діяльність основним видом діяльності шляхом порівняння балансової вартості зобов'язань, що випливають з договорів, що входять в сферу застосування МСФЗ 4 із загальною балансовою вартістю його зобов'язань. Діяльність страховика переважно пов'язана зі страхуванням, якщо:

А) балансова вартість його зобов'язань, що випливають із договорів в рамках МСФЗ 4 суттєва в порівнянні із загальною балансовою вартістю всіх його зобов'язань;

Б) відсоток від загальної балансової вартості його зобов'язань, пов'язаних зі страхуванням по відношенню до загальної балансової вартості всіх його зобов'язань, або більше 90 відсотків або менше або дорівнює 90 відсотків, але більше 80 відсотків, а страховик не бере участь в іншій діяльності, результати якої є суттєвими і не пов'язані зі страхуванням. Відкладений підхід також включає тимчасове звільнення від конкретних вимог МСБО 28 з єдиної облікової політики при використанні методу участі в капіталі.

Компанія вважає, що змінений стандарт не вплине на розкриття у фінансовій звітності.

МСФЗ (IFRS) 9 "Фінансові інструменти- класифікація та оцінка"

Пакет удосконалень МСФЗ (IFRS) 9 включає в себе логічну модель для класифікації та оцінки, єдину, націлену на майбутнє модель знецінення "очікувані втрати" та істотно змінений підхід до обліку хеджування.

Публікація від липня 2014 року містить остаточну версію Стандарту, замінює попередні версії МСФЗ (IFRS) 9 та завершує проект РМСФЗ щодо заміни МСБО (IAS) 39 "Фінансові інструменти: класифікація та оцінка".

Класифікація та оцінка

Фінансові активи. Усі фінансові активи оцінюються за справедливою вартістю в момент первісного визнання. Боргові інструменти можуть, якщо не використовується можливість застосування оцінки за справедливою вартістю (FVO), оцінюватися в подальшому за амортизаційною вартістю, якщо:

Актив утримується відповідно до моделі, ціль якої - утримувати активи для збору договірних грошових потоків;

Договірні умови фінансового активу призводять до виникнення, в конкретні дати, грошових потоків, які є лише оплатою основної суми кредиту та відсотків за основною сумою.

Усі інші боргові інструменти в подальшому оцінюються за справедливою вартістю. Інструменти капіталу, які утримуються для торгівлі, повинні оцінюватися за справедливою вартістю через прибуток або збиток. Однак підприємства мають беззаперечний вибір за кожним інструментом для всіх інших фінансових активів-інструментів капіталу.

Фінансові зобов'язання. Для зобов'язань, які оцінюються за справедливою вартістю, сума зміни справедливої вартості зобов'язання, пов'язана зі змінами в кредитному ризику, повинна бути представлена в іншому сукупному доході. Решта зміни у справедливій вартості відображається у прибутку або збитку, якщо відображення зміни справедливої вартості щодо кредитного ризику зобов'язання в іншому сукупному доході не створить або не збільшить облікову невідповідність у прибутку або збитку.

Уцінка

Модель вимагає, щоб підприємство завжди визнавало очікувані втрати за кредитами та вносило зміни в суму очікуваних втрат за кредитами на кожну звітну дату для відображення змін в кредитному ризику фінансових інструментів. Дана модель є перспективною та усуває бар'єр для визнання очікуваних втрат за кредитами, тому більше нема необхідності в настанні спонукальної дії до моменту визнання втрат за кредитами. Підприємства повинні надавати інформацію, яка пояснює основу підрахунків очікуваної втрати за кредитами і того, яким чином вони визначають очікувані втрати за кредитами та оцінюють зміни в кредитному ризику.

Окрім цього, підприємства повинні надати звітку залишків резервів на початок та кінець періоду - річний резерв на покриття збитків окремо від залишків резерву на покриття збитків за весь період корисного використання.

Для визначення резерву на покриття ризиків інструменти діляться на три етапи:

Усі інструменти, як правило, включаються в Етап 1 після первісного визнання. Оцінка ризику для цього етапу протягом періоду дванадцять місяців після звітної дати. Очікувані втрати розраховуються як теперішня вартість очікуваного невиконання зобов'язань протягом відповідного періоду тривалістю 1 рік. Збиток від уцінки повинен визнаватися в прибутку чи збитку. Валова балансова вартість, тобто балансова вартість до моменту визнання очікуваних втрат, повинна все таки використовуватися як основа для визнання відсоткового доходу із використанням методу ефективної ставки відсотку.

Етап 2 призначений для інструментів, які мають значно вищий ризик невиконання зобов'язань з моменту первісного визнання. Період для визначення ризику для цього етапу збільшується на весь період дії інструментів. Необхідний збиток від уцінки визначається від поточної вартості всіх очікуваних втрат протягом усього періоду дії інструменту, що залишився. Коментарі на Етапі 1 аналогічно застосовуються для підрахунку відсотків.

Етап 3 призначений для випадків, які мають значно вищий ризик невиконання зобов'язань, а також об'єктивні докази уцінки. Ризик, принаймні, часткового дефолту настільки великий на цьому етапі, що змінюється перспектива. Те, що раніше гіпотетично вважалося очікуваними збитками, стає збитками, які більш чи менш точні. Процедура на Етапі 3 відповідає більш чи менш моделі понесених збитків, яка уже існує в МСБО (IAS) 39. Зміни в методі підрахунку резерву на покриття ризику в порівнянні з Етапом 2, немає. Поточна вартість очікуваних втрат в межах цілого періоду, що залишився, подібним чином використовується для резерву на покриття ризику. На цьому етапі вхідне значення відсоткового доходу, підрахованого із використанням методу ефективної відсоткової ставки, є чистою обліковою вартістю інструменту, тобто, після врахування збитку в результаті уцінки.

При визначенні очікуваних втрат за кредитами, підприємство повинно взяти до уваги:

- (а) очікуваний середньозважений результат: очікувані втрати за кредитами не повинні відображати ні кращий, ні гірший сценарій. Оцінка повинна відображати можливість того, що втрата за кредитом має місце, і можливість того, що втрата за кредитом не має місця;
- (б) зміна вартості грошей з часом: очікувані втрати за кредитами необхідно дисконтувати до звітної дати; та
- (в) розумна та задовільна інформація, доступна без невинуватених витрат або зусиль.

Облік хеджування

МСФЗ (IFRS) 9 представляє переглянуту модель обліку хеджування, поліпшує вимоги до розкриття інформації про управління ризиками. Нова модель дозволить укладачам краще відображати діяльність з управління ризиками та процес хеджування у фінансовій звітності.

До моменту завершення проекту щодо "макрохеджування" компанії можуть обліковувати макрохеджування, використовуючи конкретну модель, зазначену в МСБО (IAS) 39 щодо портфельного хеджування ризику зміни відсоткової ставки. У випадку обліку хеджування грошових коштів, так зване "опосередковане хеджування" є прийнятним способом визнання об'єкту хеджування відповідно до МСФЗ (IFRS) 9, якщо таке визнання відображає оцінку ризику. Це, фактично, підтверджує позицію, яка існувала раніше до прийняття МСФЗ (IFRS) 9.

МСФЗ 9 "Фінансові інструменти" - передоплата з негативною компенсацією"

"Передоплата з негативною компенсацією" вносить зміни до існуючих вимог МСФЗ 9 щодо прав на розірвання угоди, щоб дозволити оцінку за амортизованою вартістю (або, залежно від бізнес-моделі, за справедливою вартістю через інший сукупний дохід) навіть у випадку негативних компенсаційних виплат. Згідно з цими поправками знак суми передоплати не є важливим, тобто залежно від процентної ставки, що існує на момент закінчення терміну дії, платіж може також здійснюватися на користь контрагента, який здійснює дострокове погашення. Розрахунок цієї компенсації повинен бути однаковим як для пені на дострокове погашення, так і для вигоди від дострокового погашення.

Компанія вважає, що змінений стандарт не вплине на розкриття у фінансовій звітності.

МСФЗ 9 є чинним для річних періодів, що починаються 1 січня 2018 року або пізніше. Дозволяється його дострокове застосування. Компанія не має наміру застосовувати цей стандарт достроково. Вимоги щодо

класифікації та оцінки й зменшення корисності загалом застосовуються ретроспективно (з деякими винятками) шляхом коригування вхідних залишків нерозподіленого прибутку та резервів на дату першого застосування, і при цьому перерахування показників за порівняльні періоди не вимагається.

Компанія не починала офіційно оцінювати потенційний вплив застосування МСФЗ 9 на її фінансову звітність і не ініціювала

конкретних дій щодо підготовки до впровадження МСФЗ 9. Відповідно, неможливо оцінити на практиці, який вплив матиме застосування МСФЗ 9 на фінансову звітність Компанії.

МСФЗ (IFRS) 15 "Виручка за контрактами з клієнтами"

Ціль МСФЗ 15 - встановити принципи, які юридична особа повинна застосовувати для надання корисної інформації користувачам фінансової звітності про природу, суму, часові рамки та невизначеність доходу та грошових потоків, що виникають внаслідок контрактних відносин з клієнтом. Він замінює такі стандарти та тлумачення: МСБО 11 "Будівельні контракти", МСБО 18 "Дохід", Тлумачення КТМФЗ 13 "Програми лояльності клієнта", Тлумачення КТМФЗ 15 "Угоди про будівництво об'єктів нерухомості", Тлумачення КТМФЗ 18 "Передачі активів від клієнтів", Тлумачення ПКТ 31 "Дохід - Бартерні операції, пов'язані з рекламними послугами".

Основний принцип МСФЗ 15 - це те, що юридична особа визнає дохід для відображення передачі обіцяних товарів або послуг клієнтам у сумі, яка відображає винагороду, на яку юридична особа сподівається мати право в обмін на ці товари або послуги. Основний принцип показаний у п'ятиступеневій моделі:

Визначити контракт(и) з клієнтом,

Визначити обов'язки, що необхідно виконати за контрактом,

Визначити вартість контракту,

Розподілити вартість контракту між обов'язками, що необхідно виконати за контрактом,

Визнати дохід, коли юридична особа виконає відповідні обов'язки, що передбачені контрактом.

Застосування даної моделі залежатиме від фактів та обставин, вказаних в контракті з клієнтом, та вимагатиме застосування судження.

МСФЗ 15 є чинним для річних періодів, що починаються 1 січня 2018 року або пізніше. Суб'єктам господарювання дозволяється його дострокове застосування. Компанія ще не завершила оцінку впливу застосування МСФЗ 15 і планує розкрити додаткову кількісну інформацію до того, як вона застосує МСФЗ 15.

МСБО (IAS) 40 "Інвестиційна нерухомість"-Зміна статусу інвестиційної нерухомості

Були внесені зміни в пункт 57 щодо зміни класифікації інвестиційної нерухомості, а саме, підприємству слід змінювати класифікацію майна на інвестиційну нерухомість або навпаки, тільки в разі, коли є дані про зміну підходу до його використання. Зміна форми використання виникає, якщо майно задовольняє / або припиняє задовольняти критерії визнання інвестиційної нерухомості. Також стандарт прояснює, що зміна намірів керівництва з використання майна саме по собі не є доказом зміни форми використання.

Компанія вважає, що змінений стандарт не вплине на розкриття у фінансовій звітності.

МСФЗ (IFRS) 16 "Оренда"

Мета МСФЗ 16 встановити принципи визнання, оцінки, подання та розкриття оренди, з метою забезпечення того, що орендарі та орендодавці надають відповідну інформацію, яка правильно розкриває ці угоди.

Цей стандарт застосовується до всіх видів оренди, в тому числі суборенди, за винятком:

-договорів оренди на розвідку або використання корисних копалин, нафти, природного газу та подібних невідновлюваних ресурсів;

договори оренди біологічних активів, що належать орендарю (див. МСБО 41 "Сільське господарство"); концесійні механізми обслуговування;

ліцензії на інтелектуальну власність, наданих орендодавцем (див. МСФЗ 15 "Виручка за контрактами з клієнтами"); - права, що належать орендарю за ліцензійними угодами за такими позиціями, як фільми, відео, п'єси, рукописи, патенти і авторські права в рамках МСБО 38 "Нематеріальні активи").

Орендар може прийняти рішення про застосування МСФЗ 16 до оренди нематеріальних активів, за винятком тих, що, перераховані вище. Різниця, що перед цим стосувалась розмежування операційної та фінансової оренди, більше не застосовується для орендаря. Він визнає контроль над активом та зобов'язання станом на дату, на яку орендодавець надає йому право на користування. МСФЗ 16 використовує інше визначення орендних платежів, ніж те, що міститься в МСБО 17. МСБО 17 не визнає будь-яких змінних орендних платежів. Згідно з МСФЗ 16, платежі, що залежать від ринкової ставки, також належать до орендних, а змінні платежі, що залежать від прибутку не включаються в первісне визнання зобов'язання.

Право тимчасового використання активів розглядається аналогічно іншим нефінансовим активам і амортизується у відповідному для них порядку, а зобов'язання несе за собою відповідне право на

нарахування та сплату відсотків. Це як правило тягне за собою збільшення початкових витрат. Зобов'язання по оренді оцінюються за теперішньою вартістю таких платежів, що підлягають сплаті протягом періоду оренди за ставкою дисконтування, що зазначена у договорі, якщо це можливо. Якщо застосування такої ставки є неможливим, використовують ставку відсотків на позичковий капітал. Орендодавець класифікує оренду відповідно як фінансову або операційну. Оренда класифікується як фінансова, якщо вона передає всі ризики та вигоди, що пов'язані з правом власності на актив. В іншому випадку оренда класифікується як операційна. Для фінансової оренди, орендодавець визнає фінансовий дохід протягом строку оренди, базуючись на моделі, що відображає постійну норму доходності на чисті інвестиції. Відповідно від операційної оренди, орендодавець визнає доходи на прямолінійній основі або, за моделлю згідно до якої вигоди від використання активу зменшуються на систематичній основі. Стандарт надає можливість орендареві не використовувати та не здійснювати контроль над активом, якщо:

оренда може бути визнана у звіті про фінансовий стан таким чином, як і операційні оренда в минулому; якщо оренда є короткостроковою або якщо актив є малоцінним. Компанія вважає, що змінений стандарт вплине на розкриття в фінансовій звітності, однак, точний можливий вплив ще не визначений. МСФЗ (IFRS) 10 "Консолідована фінансова звітність", МСБО (IAS) 28 "Інвестиції в асоційовані та спільні підприємства - продаж або внесення активів між інвестором та його асоційованою компанією або спільним підприємством"

Поправки розглядають протиріччя між МСФЗ (IFRS) 10 та МСБО (IAS) 28, в частині обліку втрати контролю над дочірньою організацією, яка продається асоційованому підприємству або спільному підприємству або вноситься в них. Поправки роз'яснюють, що прибуток або збиток, які виникають в результаті продажу або внеску активів, що представляють собою бізнес згідно з визначенням в МСФЗ (IFRS) 3, в угоді між інвестором і його асоційованою організацією або спільним підприємством, визнаються в повному обсязі. Однак прибуток або збиток, які виникають в результаті продажу або внеску активів, які не становлять собою бізнес, визнаються тільки в межах часток участі, наявних у інших, ніж організація, інвесторів в асоційованому підприємстві або спільному підприємстві. Рада з МСФЗ перенесла дату вступу даних поправок в силу на невизначений термін, проте організація, яка застосовує дані поправки достроково, повинна застосовувати їх перспективно. Компанія буде застосовувати дані поправки, коли вони наберуть чинності.

МСФЗ (IFRS) 17 "Страхові контракти"

У травні 2017 року Рада з МСФЗ випустила МСФЗ (IFRS) 17 "Договори страхування", новий всеосяжний стандарт фінансової звітності для договорів страхування, який розглядає питання визнання і оцінки, подання та розкриття інформації. Коли МСФЗ (IFRS) 17 вступить в силу, він замінить собою МСФЗ (IFRS) 4 "Страхові контракти", який був випущений в 2005 році. МСФЗ (IFRS) 17 застосовується до всіх видів договорів страхування (тобто страхування життя і страхування, відмінне від страхування життя, пряме страхування і перестрахування) незалежно від виду організації, яка випускає їх, а також до певних гарантій та фінансових інструментів з умовами дискреційної участі. Є кілька винятків зі сфери застосування. Основна мета МСФЗ (IFRS) 17 полягає в наданні моделі обліку договорів страхування, яка є більш ефективною і послідовною для страховиків. На відміну від вимог МСФЗ (IFRS) 4, які в основному базуються на попередніх місцевих облікових політиках, МСФЗ (IFRS) 17 надає всебічну модель обліку договорів страхування, охоплюючи всі доречні аспекти обліку. В основі МСФЗ (IFRS) 17 лежить загальна модель, доповнена наступним:

- Певні модифікації для договорів страхування з прямою участю в інвестиційному доході (метод змінної винагороди).
- Спрощений підхід (підхід на основі розподілу премії) в основному для короткострокових договорів.

МСФЗ (IFRS) 17 набирає чинності для річних періодів, які починаються 1 січня 2021 року або після цієї дати, при цьому необхідно презентувати порівняльну інформацію. Допускається дострокове застосування за умови, що підприємство також застосовує МСФЗ (IFRS) 9 і МСФЗ (IFRS) 15 на дату першого застосування МСФЗ (IFRS) 17 або до неї. Компанія вважає, що змінений стандарт не вплине на розкриття у фінансовій звітності.

КТМСФЗ (IFRIC) 22 "Операції в іноземній валюті та попередня оплата"

Комітетом з інтерпретації МСФЗ спостерігається деяке розмаїття на практиці щодо використання валютного курсу і визнання відповідних доходів, витрат або активів при наданні або отриманні авансів.

КТМСФЗ 22 роз'яснює порядок обліку операцій з отримання або сплати авансу в іноземній валюті:

- датою операції для цілей визначення курсу є дата первісного визнання немонетарного активу у вигляді передоплати, або доходів майбутніх періодів;

- в разі кількох надходжень або платежів курс визначається на дату кожного такого надходження або платежу. Компанія вважає, що тлумачення не вплине на розкриття у фінансовій звітності.

КТМСФЗ (IFRIC) 23 "Невизначеність щодо правил обчислення податку на прибуток"

Роз'яснення розглядає порядок обліку податку на прибуток, коли існує невизначеність податкових трактувань, що впливає на застосування МСБО (IAS) 12. Роз'яснення не застосовується до податків або зборів, які не належать до сфери застосування МСБО (IAS) 12, а також не містить особливих вимог, що стосуються відсотків і штрафів, пов'язаних з невизначеними податковими трактуваннями. Зокрема, роз'яснення розглядає наступні питання:

- чи розглядає підприємство невизначені податкові трактування окремо;
- допущення, які підприємство робить щодо перевірки податкових трактувань податковими органами;
- як підприємство визначає оподатковуваний прибуток (збиток), податкову базу, невикористані податкові збитки, невикористані податкові пільги і ставки податку;
- як підприємство розглядає зміни фактів і обставин.

Підприємство повинно вирішити, чи розглядати кожне невизначене податкове трактування окремо або разом з одним або декількома іншими невизначеними податковими трактуваннями. Необхідно використовувати підхід, який дозволить з більшою точністю передбачити результат невизначеності.

Роз'яснення вступає в силу для річних періодів, що починаються 1 січня 2019 року або після цієї дати.

Допускаються певні звільнення при переході. Компанія буде застосовувати роз'яснення з дати його вступу в силу. Компанія вважає, що тлумачення не вплине на розкриття у фінансовій звітності.

Цикл щорічних змін МСФЗ 2014-2016 років

Зміни, які застосовуються до річних періодів, що починаються з 1 січня 2018 року (МСФЗ 1 і МСБО 28).

Вносяться зміни до перерахованих нижче стандартів:

- МСФЗ (IFRS) 1 "Перше застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності": видалено додаток "Е", в якому описувалися тимчасові звільнення при застосуванні цього стандарту.
- МСБО (IAS) 28 "Інвестиції в асоційовані підприємства": Внесено роз'яснення щодо того, що інвестиції в асоційовану компанію або спільні підприємства, контрольовані суб'єктом, який є венчурним підприємством, можна оцінювати за справедливою вартістю через прибуток або збиток в залежності від ситуації, при первісному визнанні. Компанія вважає, що змінені стандарти не вплинуть на розкриття у фінансовій звітності.

Цикл щорічних змін МСФЗ 2015-2017 років

Дані поправки зачіпають такі стандарти:

- МСФЗ (IFRS) 3 "Об'єднання бізнесу";
- МСФЗ (IFRS) 11 "Спільна діяльність";
- МСБО (IAS) 12 "Податки на прибуток" і МСБО (IAS) 23 "Витрати на позики".

Дані поправки набирають чинності для річних періодів, які починаються з 1 січня 2019 року. Компанія в процесі оцінки ефекту на фінансову звітність.

Інформація про основні види продукції або послуг, що їх виробляє чи надає емітент

Основним видом діяльності Підприємства є комбіноване виробництво електричної та теплової енергії на потреби централізованого опалення та гарячого водопостачання міста (населення, бюджетні організації та інші споживачі). Робота підприємства носить сезонний характер.

Підприємство здійснює виробництво теплової та електричної енергії в опалювальний сезон, як правило, з жовтня по квітень місяць згідно розпорядження міського Голови про початок та закінчення опалювального періоду.

Виходячи з особливостей технологічного циклу та особливостей тепlopостачання споживачів теплової енергії, Підприємство здійснює виробництво електричної енергії тільки в опалювальний сезон. Виробляти електричну енергію у літній період Підприємство не має технологічної можливості через незначний обсяг споживання теплової енергії у цей період (відповідно має місце незначний температурний перепад між температурою прямої та зворотної води і нестабільний гідравлічний режим, що не дозволяє експлуатувати теплофікаційні турбіни).

Здійснювати виробництво теплової енергії на гаряче водопостачання у літній період підприємство не має технологічної можливості через проведення ремонтних робіт після завершення гідравлічних випробувань на всіх напрямках мережних трубопроводів головного контрагента - комунального підприємства, на балансі якого вони знаходяться. Гаряче водопостачання протягом останніх років також здійснюється лише в опалювальний період. Через недостатнє теплове навантаження гарячого водопостачання влітку Підприємство знаходиться у вимушеному простой.

В технології виробництва ПАТ "Одеська ТЕЦ" використовується принцип комбінованого виробництва теплової та електричної енергії.

Спалювання природного газу відбувається в парових котлах (марки ТП-170, ТП-47), гострий перегрітий пар (температурою 500 °C, тиск 150 ата) від яких подається на парові турбіни (ВІТТ-25-3М). Турбіни оснащені промисловими відборами пари, що, за необхідності, дозволяє отримувати пару на промислові потреби (150 °C, 8-13 ата). Нагрів мережної води (максимальна можлива температура в прямому

трубопроводі 90-110 0С, тиск 12 ата), яка подається на потреби опалення та гаряче водопостачання, відбувається в конденсаторах турбогенераторів, основних та пікових бойлерних установках. У випадку необхідності покриття пікових навантажень, ТЕЦ може використовувати для догріву води перед конденсаторами турбін прямоточні водогрійні котли (ПТВМ-100). Основними видами продукції, яка виробляє теплоелектроцентральною, є електрична енергія, теплова енергія у вигляді гарячої води та пари.

Вся електрична енергія, оскільки встановлена потужність підприємства перевищує 20 МВт, відповідно до діючого законодавства повинна продаватися в Оптовий Ринок Електричної енергії України в особі Державного підприємства "Енергоринок".

Теплова енергія у вигляді гарячої води на потреби опалення та гарячого водопостачання оптом, за показаннями приладів обліку, продається по 4-х тепломагістралях (□ від 500 до 700 мм.) в мережі комунального підприємства "Теплопостачання міста Одеси".

У цьому виді діяльності ПАТ "Одеська ТЕЦ" фактично є природним монополістом, оскільки інші джерела виробництва теплової енергії на території міста, яка забезпечуються тепловою енергією виробництва ТЕЦ, відсутні.

На цей час, внаслідок політики органів місцевого самоврядування на протязі останніх 10-ти років має місце скорочення ринку споживання теплової енергії на потреби опалення та гарячого водопостачання внаслідок децентралізації. Зокрема, з 2004 року по 2012 рік обсяги постачання теплової енергії скоротилися на 20 %.

Ціни на товарну продукцію ПАТ "Одеська ТЕЦ" у вигляді електричної та теплової енергії гарячою водою є регульованими, встановлюються державою в особі Національної комісії регулювання електроенергетики України.

Збут теплової енергії у вигляді пари не здійснюється підприємством з 2005 року у зв'язку з спадом промислового виробництва та відсутністю парових споживачів (останній споживач, який працював до 2005 року – ЗАТ "Одеська цукрова компанія").

Останнім часом, з метою зниження витрат та утримання росту тарифів на продукцію на фоні зростання цін на основний вид енергоресурсів – природний газ, який займає понад 70 % вартості енергії (постачальник НАК "Нафтогаз України"), підприємство приділяє значну увагу впровадженню енергозберігаючих технологій, серед яких основним на цей час є впровадження нової технології струмінево-нішового горіння, розробленої науковими фахівцями Київського політехнічного інституту.

Інформація про основні придбання або відчуження активів за останні п'ять років

За 2018 рік відбулося загальне збільшення первісної вартості необоротних активів Товариства на суму 10 892 тис. грн., а саме придбано та введено в експлуатацію на суму 811 тис. грн., модернізовано на суму - 10 082 тис. грн. Ліквідовано зношене та застаріле обладнання на суму 28 тис. грн.

За 2017 рік відбулося загальне збільшення первісної вартості необоротних активів Товариства на суму 6 880 тис. грн., а саме придбано та введено в експлуатацію на суму 239 тис. грн., модернізовано на суму - 6627 тис. грн. Ліквідовано зношене та застаріле обладнання на суму 14 тис. грн.

За 2016 рік відбулося загальне збільшення первісної вартості необоротних активів Товариства на суму 720 тис. грн., а саме придбано та введено в експлуатацію на суму 433 тис. грн., модернізовано на суму - 287 тис. грн. Ліквідовано зношене та застаріле обладнання на суму 475 тис. грн.

За 2015 рік відбулося загальне збільшення первісної вартості необоротних активів Товариства на суму 28 886 тис. грн., а саме придбано та введено в експлуатацію на суму 8 668 тис. грн., модернізовано на суму - 20 218 тис. грн. Ліквідовано зношене та застаріле обладнання на суму 1 470 тис. грн.

За 2014 рік відбулося загальне збільшення первісної вартості необоротних активів Товариства на суму 10 439 тис. грн., а саме придбано та введено в експлуатацію на суму 4 783 тис. грн., модернізовано на суму - 5 656 тис. грн. Ліквідовано зношене та застаріле обладнання на суму 1 926 тис. грн.

За 2013р. Відбулося загальне збільшення первісної вартості необоротних активів Товариства на суму 43 342 тис. грн., а саме придбано та введено в експлуатацію на суму 19 833 тис. грн., модернізовано на суму - 24 693 тис. грн., дооцінено -59 тис. грн. Ліквідовано зношене та застаріле обладнання на суму 1 184 тис. грн.

За 2012р. Відбулося загальне збільшення первісної вартості необоротних активів Товариства на суму 16 183,7 тис. грн., а саме придбано та введено в експлуатацію на суму 318,9 тис. грн., модернізовано на суму - 9 927,7 тис. грн., дооцінено -6 019,9 тис. грн. Ліквідовано зношене та застаріле обладнання на суму 82,8 тис. грн.

Інформація про основні засоби емітента

За даними балансу Товариства первісна вартість основних засобів станом на 31.12.2018 р. складає 421 002 тис. грн., сума зносу складає 321 005 тис. грн., залишкова вартість становить 99 997 тис. грн.

При переході на МСФО Підприємством була прийнята за доцільну собівартість активів, визначених за національними П(С)БО. Товариством було застосовано звільнення відповідно до параграфа Г8Б МСФЗ 1 «Перше застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності», як суб'єкт діяльності, ставки за якою підлягають регулюванню. Товариство обліковує основні засоби за собівартістю мінус нарахований знос та витрати від зменшення корисності активів. Балансова вартість об'єктів основних засобів включає суми, що були визначені раніше за національними П(С)БО. Амортизація нараховується прямолінійним методом з урахуванням строків експлуатації, що встановлюються для кожного об'єкта комісією при введенні об'єкта в експлуатацію.

Діапазон строків корисної експлуатації (роки) наступний:

Будівлі та споруди	від 10 до 150
Виробниче обладнання та механізми	від 10 до 75
Меблі, офісне та інше обладнання	від 2 до 15

При переході на МСФО у складі основних засобів були залишені малоцінні активи та бібліотечні фонди, що були визнані у складі необоротних активів до застосування МСФО, амортизація по яким нараховувалася в розмірі 100% в першому місяці використання. В подальшому було прийнято рішення не виключати з активів необоротні активи, вартість яких не перевищує межі суттєвості, встановленої на рівні 6000 грн.

Первісна вартість повністю амортизованих основних засобів, які продовжують використовуватись в господарській діяльності станом на 31.12.2018 р., складає 12 119 тис. грн.

Первісна вартість об'єктів житлово-комунального господарства, які належать державі та знаходяться в Товаристві на умовах договору безоплатного зберігання, станом на 31.12.2018 р. Становить 8 827 тис. Грн., знос – 6233 тис. Грн., залишкова вартість – 2 594 тис. Грн. Зазначені основні засоби не належать до активів Товариства.

Станом на 31.12.2018 року вартість незавершених капітальних інвестицій складає 4 483 тис. грн. За період з початку фінансового року до звітної дати ознак знецінення незавершених капітальних інвестицій не встановлено.

Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінені Товариством за історичною собівартістю, крім прав на постійне користування земельними ділянками, які оцінені за справедливою вартістю.

Всі нематеріальні активи, обліковані на балансі Товариства, мають визначений строк використання, крім прав користування майном, строк використання якого не визначений, внаслідок чого нарахування амортизації не проводилося. Амортизація нематеріальних активів (крім прав користування майном) нарахована із застосуванням прямолінійного методу виходячи із строку їх корисного використання. Визначення строків корисного використання для прав на об'єкти промислової власності та авторські права проводиться виходячи із строків, визначених правовстановлюючими документами. Для інших нематеріальних активів строки корисного використання встановлюються комісією при введенні в господарський оборот, виходячи із очікуваних строків використання.

Станом на 31.12.2018 р. Первісна вартість нематеріальних активів Товариства складає 3 506 тис. Грн., сума накопиченого зносу - 853 тис. Грн., залишкова вартість становить 2 653 тис. Грн.

Первісна вартість повністю амортизованих нематеріальних активів, які продовжують використовуватись в господарській діяльності станом на 31.12.2018 р., складає 287 тис. Грн.

За даними Балансу (Звіту про фінансовий стан) станом на 31.12.2018 р. У складі необоротних активів Товариства враховуються відстрочені податкові активи у розмірі 102 945 тис. Грн.

Відстрочені податки розраховані за методом зобов'язань шляхом визначення тимчасових різниць між податковою базою активів і зобов'язань та їх балансовою вартістю для цілей фінансової звітності станом на 31.12.2018 р.

Сума визнаних відстрочених податкових активів складається з тимчасових різниць у вартості основних засобів, нематеріальних активів, запасів, створених резервів та забезпечень; від коригування податкових витрат при визнанні судом кредиторської заборгованості такою, що не сплачена в строк; від коригування податкових доходів і витрат при зверненні до суду з позовною заявою про нечасну оплату поставленої продукції; суми невикористаних податкових збитків минулих періодів.

Інформація щодо проблем, які впливають на діяльність емітента

Основними проблемами, які прямо та істотно впливають на господарську діяльність підприємства є:

- відсутність чіткої, законодавчо врегульованої по термінам та відповідальності процедури перегляду тарифів на енергію, що відпускається ТЕЦ, в залежності від зміни ціни на природний газ, як основної сировини;
- недоліки Закону України "Про теплопостачання", норми якого, на відміну від відповідних законів України в електроенергетичній та газовій галузях, безпосередньо не регламентують порядок та розміри

нарахування штрафних санкцій за несвоєчасну оплату теплової енергії, перевищення договірної величини споживання теплової енергії;

- законодавча неврегульованість окремих норм Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом", яке надає можливість здійснення зловживань у процедурі провадження по справі про банкрутство, у якій знаходиться ПАТ "Одеська ТЕЦ", та які в минулому мали місце;

- недоліки законодавства України з питань проведення конкурсних закупівель, які заважають вчасному проведенню аварійних ремонтних відновлювальних робіт, вартість яких за об'єктивних причин не може бути нижчою граничного рівня, передбаченого законодавством;

- не вирішення на державному рівні стратегії розвитку таких підприємств, яким є на сьогодні Одеська ТЕЦ. Урядом не прийнято як рішення про приватизацію ТЕЦ, як застарілих збиткових підприємств, так і рішення про програму їх модернізації з відповідним фінансуванням.

Опис обраної політики щодо фінансування діяльності емітента

Підприємство здійснює фінансування поточної діяльності виключно за рахунок власних обігових коштів, отриманих від основних видів діяльності: виробництво електроенергії та теплової енергії за тарифами, які встановлені НКРЕКП України. Кредитні ресурси залучалися у 2004 році у зв'язку із загрозою сталого енергопостачання у розмірі 2 645 тис. грн. У 2008 році була надана субвенція у розмірі 15 759 тис. грн., по Постанові № 440 від 25.04.08р. Ст. 54 Наказ України про Держбюджет на 2008 рік. В жовтні 2011р. та січні 2012р. НАК "Нафтогаз України" надана фінансова допомога на зворотній основі в сумі 16 000 тис. грн.

Інформація про вартість укладених, але ще не виконаних договорів (контрактів)

З урахуванням особливостей продукції, яка виробляється підприємством, на підприємстві не має укладених, але не виконаних договорів, тобто договір не передбачає умов, за якими продукція (теплова енергія) може бути недопоставлена, а зобов'язання по договору невиконані.

Стратегія подальшої діяльності емітента щонайменше на рік

За фінансовим планом на наступний рік планується досягнути беззбиткової роботи підприємства, але неповний розрахунок споживачів за отриману продукцію, зношеність обладнання, зростання цін на природний газ, не врахований чинними тарифами, кліматичні умови (потепління) не дають змогу його виконати.

Опис політики емітента щодо досліджень та розробок

Товариство не проводило ні досліджень, ні розробок

Інша інформація

Аналіз фінансового стану Товариства на 31.12.2018 р. за останні три роки характеризується основними показниками, розрахованими на підставі даних фінансової звітності Товариства станом на 31.12.2018 р.:

з/п Показники Значення показників станом на: 31.12.2018р. 31.12.2017р. 31.12.2016р.

1 2 3 4 5

1 Коефіцієнт абсолютної ліквідності, K1 0,06 0,03 0,02

2 Коефіцієнт загальної ліквідності я), K2 0,5 0,4 0,4

3 Коефіцієнт фінансової стійкості (платоспроможності), K3 -0,57 -0,96 -0,86

4 Коефіцієнт фінансування (покриття зобов'язань власним капіталом), K4 -2,8 -2,0 -2,2

5 Коефіцієнт рентабельності активів, K5 -0,2 -0,4 -0,3

Методику розрахунку вищевказаних показників та їх нормативне значення для формулювання висновків щодо фінансового стану підприємства наведено в Таблиці 1:

Таблиця 1

№з/п	Показники	Формула розрахунку показника фінансового стану	Нормативне значення показника
------	-----------	--	-------------------------------

1234

1	Коефіцієнт абсолютної ліквідності, K1	ф.1 (р. 1165 + р. 1160)	
---	---------------------------------------	-------------------------	--

ф.1 р. 1695 0,25 - 0,5

2	Коефіцієнт загальної ліквідності (покриття), K2	ф.1 р. 1195	
---	---	-------------	--

ф.1 р. 1695 1,0 - 2,0

3	Коефіцієнт фінансової стійкості (платоспроможності), K3	ф.1 р. 1495	
---	---	-------------	--

ф.1 р. 1900 0,25 - 0,5

4	Коефіцієнт фінансування (покриття зобов'язань власним капіталом), K4	ф.1 (р.1595+ р. 1695 + р. 1700)	
---	--	---------------------------------	--

ф.1 р. 1495 0,5 - 1,0

5 Коефіцієнт рентабельності активів, К5ф2 р.2350 або р.2355
(ф1 (р.1300 (гр. 3)+р.1300 (гр.4)) /2)> 0 збільшення

Примітка: ф.1 - "Баланс підприємства"

1. Ліквідність Товариства характеризується наступними показниками:

1.1 Коефіцієнт абсолютної ліквідності обчислюється як відношення грошових коштів та їхніх еквівалентів і поточних фінансових інвестицій до поточних зобов'язань. Коефіцієнт абсолютної ліквідності показує, яка частина боргів Товариства може бути сплачена негайно. Нормативне значення показника – в межах 0,25-0,5. Його значення на початок періоду становить 0,03 та на кінець періоду 0,06. Протягом 2018 року цей показник порівняно з 2017 роком трохи збільшився, але все одно менше нормативних показників, що свідчить про недостатність грошових коштів для погашення поточних зобов'язань.

1.2 Коефіцієнт загальної ліквідності (покриття) розраховується як відношення оборотних активів до поточних зобов'язань Товариства та показує достатність ресурсів, які можуть бути використані для погашення поточних зобов'язань. Збільшення такого коефіцієнта означає зростання оборотних активів Товариства по відношенню до поточних зобов'язань. На початок та на кінець року величина оборотних коштів складає відповідно 0,4 та 0,5 рази від розміру поточних зобов'язань, що вказує на недостатність наявних ресурсів Товариства для погашення його поточних зобов'язань.

2. Платоспроможність (фінансова стійкість) Товариства характеризується наступними показниками:

2.1 Коефіцієнт фінансової стійкості (платоспроможності) розраховується як відношення власного капіталу підприємства до валюти балансу і показує питому вагу власного капіталу в загальній сумі засобів, авансованих у його діяльність. В Товаристві цей показник має від'ємне значення та складає станом на 01.01.2018 р. -0,96 а станом на 31.12.2018 р. - -0,57. Це свідчить про те, що за результатами фінансово-господарської діяльності у 2018 році в структурі загальної суми засобів, авансованих у діяльність Товариства, власних коштів не вистачило.

2.2 Коефіцієнт структури капіталу (фінансування) розраховується як співвідношення залучених та власних засобів і характеризує залежність підприємства від залучених засобів. Величина показника на початок періоду та кінець періоду має від'ємне значення та відповідно -2,0 та -2,8, що свідчить про те, що діяльність Товариства здійснюється виключно за рахунок запозичених джерел.

3. Рентабельність Товариства характеризується наступними показниками:

3.1. Коефіцієнт рентабельності активів, характеризує скільки грошових одиниць знадобилось для отримання 1 грн. прибутку незалежно від джерел фінансування. При нормативному значенні - більше 0 величина цього показника має від'ємне значення -0,2, що свідчить про збитковість діяльності Товариства. Підсумовуючи результати проведеного аналізу фінансового стану Товариства за даними фінансової звітності станом на 31.12.2018 р., констатуємо:

- платоспроможність Товариства в цілому не забезпечена;
 - Товариство має досить нестійкий фінансовий стан;
 - Товариство не володіє достатніми власними оборотними коштами;
 - діяльність Товариства здійснюється здебільшого за рахунок запозичених джерел фінансування.
- Таким чином, в цілому фінансовий стан Товариства можна визначити як незадовільний.